शक्तिं समुद्यतां दृष्ट्वा धर्मराजेन संयुगे । स्वस्ति द्रोणाय सहसा सर्व्वभूतान्यथाब्रुवन् । ३९९५
सा राजभुजनिर्मुक्ता निर्मुक्तोरगसन्निभा । प्रज्वालयन्ती गगनं दिशः सप्रदिशस्तथा ।
द्रोणान्तिकमनुप्राप्ता दीप्तास्या पन्नगी यथा । तामापतन्तीं सहसा दृष्ट्वा द्रोणो विशाम्पते ।
प्रादुश्चक्रे ततो ब्राह्ममस्त्रमस्त्रविदाम्बरः । तदस्त्रं भस्मसात्कृत्वा तां शक्तिं घोरदर्शनां ।
जगाम स्यन्दनं तूर्णं पाण्डवस्य यशस्विनः । ततो युधिष्ठिरो राजा द्रोणास्त्रं तत्समुद्यतं ।
अशामयत् महाप्राज्ञो ब्रह्मास्त्रेणैव मारिष । विद्ध्वा तञ्च रणे द्रोणं पञ्चभिर्नतपर्व्वभिः । ४००
क्षुरप्रेण सुतीक्ष्णेन चिच्छेदास्य महद्धनुः । तदपास्य धनुश्छिन्नं द्रोणः क्षत्रियमर्द्दनः ।
गदाञ्चिक्षेप सहसा धर्मपुत्राय मारिष । तामापतन्तीं सहसा गदां दृष्ट्वा युधिष्ठिरः ।
गदामेवाग्रहीत् क्रुद्धश्चिक्षेप च परन्तप । ते गदे सहसा मुक्ते समासाद्य परस्परं ।
सङ्घर्षात् पावकं मुक्त्वा समेयातां महीतले । ततो द्रोणो भृशं क्रुद्धो धर्मराजस्य मारिष ।
चतुर्भिर्निशितैस्तीक्ष्णैर्हयान् जघ्ने शरोत्तमैः । चिच्छेदैकेन भल्लेन धनुश्चेन्द्रध्वजोपमं । ४००५
केतुमेकेन चिच्छेद पाण्डवञ्चार्द्धयत्तिभिः । हताश्वात्तु रथात्तूर्णमवप्लुत्य युधिष्ठिरः ।
तस्यावूर्द्ध्वभुजो राजा व्यायुधो भरतर्षभ । विरथं तं समालोक्य व्यायुधञ्च विशेषतः ।
द्रोणो व्यमोहयच्छत्रून् सर्व्वसैन्यानि वा विभो । मुञ्चंश्चेषुगणांस्तीक्ष्णान् लघुहस्तो दृढव्रतः ।
अभिदुद्राव राजानं सिंहो मृगमिवोल्बणः । तमभिद्रुतमालोक्य द्रोणेनामित्रघातिना ।
हाहेति सहसा शब्दः पाण्डूनां समजायत । हतो राजा हतो राजा भारद्वाजेन मारिष । ४०१०
इत्यासीत्सुमहान् शब्दः पाण्डुसैन्यस्य भारत । ततस्त्वरितमारुह्य सहदेवरथं नृपः ।
अपायाज्जवनैरश्वैः कुन्तीपुत्रो युधिष्ठिरः ।

इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्व्वणि जयद्रथवधपर्व्वणि युधिष्ठिरापयाने षडधिकशततोऽध्यायः ॥ १०६ ॥

॥ सञ्जय उवाच ॥ बृहत्क्षत्रमथायान्तं कैकयं दृढविक्रमं । क्षेमधूर्त्तिर्महाराज विव्याधोरसि मार्गणैः ।
बृहत्क्षत्रस्तु तं राजा नवत्या नतपर्व्वणां । आजघ्ने त्वरितो राजन् द्रोणानीकं बिभित्सया ।
क्षेमधूर्त्तिस्तु संक्रुद्धः कैकयस्य महात्मनः । धनुश्चिच्छेद भल्लेन पीतेन निशितेन च । ४०१५
अथैनं छिन्नधन्वानं शरेणानतपर्व्वणा । विव्याध समरे तूर्णं प्रवरं सर्व्वधन्विनां ।
अथान्यद्धनुरादाय बृहत्क्षत्रो हसन्निव । व्यश्वसूतरथञ्चक्रे क्षेमधूर्त्तिं महारथं ।
ततोऽपरेण भल्लेन पीतेन निशितेन च । जहार नृपतेः कायात् शिरो ज्वलितकुण्डलं ।
तच्छिन्नं सहसा तस्य शिरः कुञ्चितमूर्द्धजं । सकिरीटं महीं प्राप्य बभौ ज्योतिरिवाम्बरात् ।
तं निहत्य रणे हृष्टो बृहत्क्षत्रोमहारथः । सहसाऽभ्यपतत्सैन्यं तावकं पार्थकारणात् । ४०२०
धृष्टकेतुं तथायान्तं द्रोणहेतोः पराक्रमी । वीरधन्वा महेष्वासो वारयामास भारत ।
तौ परस्परमासाद्य शरदंष्ट्रौ तरस्विनौ । शरैरनेकसाहस्रैरन्योऽन्यमभिजघ्नतुः ।
तावुभौ नरशार्द्दूलौ युयुधाते परस्परं । महावने तीव्रमदौ वारणाविव यूथपौ ।